

Advies 234

1. Feiten

1.1. Beklaagde heeft een Europese openbare procedure gehouden met betrekking tot een raamovereenkomst (met één ondernemer) voor de distributie en bezorging van poststukken en pakketjes in Nederland en het buitenland. De opdracht is verdeeld in twee percelen, waarbij perceel 1 bestaat uit postbezorging in een aantal postcodegebieden van beklagde en aanliggende gemeenten.

1.2. Beklaagde is een gemeente en houdt deze aanbesteding mede ten behoeve van een aantal andere gemeenten in dezelfde regio.

1.3. In de Offerteaanvraag is in par. 1.2 ('Onderwerp van de aanbesteding') op pagina 8 het volgende bepaald:

'Uitgangspunt van deze aanbesteding is om met 1 Ondernemer een raamovereenkomst af te sluiten voor de distributie en bezorging van poststukken en pakketjes in Nederland en het buitenland. De intentie is te komen tot een gedegen samenwerking, waarbij de Aanbestedende dienst en Ondernemer voortdurend aansturen op het optimaliseren van de kwaliteit van de dienstverlening en van de bedrijfsvoering. De belangrijkste kenmerken die door de Aanbestedende dienst worden gesteld aan de dienstverlening zijn: waarborg serviceniveau en goede prijs/kwaliteitverhouding.

Opdrachtgever is voornemens een raamovereenkomst aan te gaan voor een periode van 4 jaar, ingaande 1 juli 2015 en van rechtswege eindigend op 30 juni 2019, met een verlengingsmogelijkheid van 2 x 2 jaar.

Er wordt gekozen voor een lange termijn vanwege de waarborg van continuïteit voor de medewerkers die via Social Return worden ingezet.

Na gunning sluit Ondernemer een nadere overeenkomst met iedere individuele gemeente.

(...)

1.4. In de Offerteaanvraag is in par. 1.4 ('Social return on investment') op pagina 9 het volgende bepaald:

'Social return is het koppelen van sociale doelstellingen aan het besteden van middelen voor allerlei diensten, werken en producten met als doel opleidingsmogelijkheden, werk- of stageplekken te creëren voor mensen die nu langs de kant staan. In het kader hiervan wenst Aanbestedende dienst dat Ondernemer een bepaalde waarde inzet voor het te werk stellen van de hiervoor genoemde doelgroepen. Voor perceel 1 schrijft Aanbestedende dienst voor om de uitvoering van de postbezorging door [X.]personeel te laten gebeuren (zie bijlage 9) en voor perceel 2 gelden de regels zoals vermeld in bijlage 8, verklaring Social Return. Hier kunnen dus ook andere beschreven doelgroepen voor worden ingezet. Deze inzet, (alleen voor perceel 2) kan plaatsvinden in onderhavige opdracht dan wel in andere werkzaamheden van de Onderneming. Ondernemer dient hiervoor de Verklaring Social Return (zie bijlage 8) in te vullen en bij zijn inschrijving te voegen. De percelen 1 en 2 zijn onafhankelijk van elkaar en er kan geen overdracht van rechten plaatsvinden.'

1.5. In de Offerteaanvraag is in par. 3.1 ('Beschrijving van de opdracht') op pagina 16 het volgende bepaald:

'De aanbesteding bestaat uit twee percelen, te weten:

1. Perceel 1: postbezorging van [beklaagde] in de volgende postcodegebieden: (...).

Voor een indicatie van het volume wordt verwezen naar Bijlage 6 Prijzenblad Postbezorging. Afname geldt als een indicatie qua omvang. Hieraan kunnen geen rechten worden ontleend.

(...)

Social Return

Aanbestedende dienst schrijft voor dit perceel voor om personeel van [X.] in te zetten. In Bijlage 9 zijn de detacheringsvoorwaarden, -tarieven en aanvullende eisen van [X.] opgenomen.'

1.6. In de 1^e Nota van Inlichtingen zijn – voor zover relevant – de volgende vragen met bijbehorende antwoorden opgenomen.

1.6.1. 'Vraag 3: De aanbestedende dienst schrijft voor om personeel van [X.] in te zetten. Is het toegestaan om personeel van andere SW-instellingen dan [X.] in te zetten? In samenhang hiermee: kan het feit dat wethouders van de gemeente zitting hebben in het bestuur van [X.] leiden tot een ongelijke behandeling van andere SW-instellingen en daarmee (indirect) van inschrijvers?

Antwoord: In principe levert [X.] het personeel zoals dit vermeld is in de Leidraad, tegen de het uurloon en voorwaarden zoals in de bijlagen is opgenomen. Mocht [X.] in de omstandigheden komen dat zij onvoldoende geschikte medewerkers kunnen inzetten, kan in overleg gebruik gemaakt worden van alternatieven.'

1.6.2. 'Vraag 13: Kunt u aangeven waarom [Beklaagde] (perceel 1) zich beperkt tot [X.]? In welke mate is dit een vereiste? Wij willen u er graag op wijzen dat in het document, Sociaal Inkopen (EU 2011), wordt benadrukt dat het beperken van de inzet van mensen met een beperking tot de arbeidsmarkt binnen de eigen gemeente grenzen gezien wordt als een beperking van de gelijke behandeling van alle inschrijvers. Wilt u de eis aanpassen naar inzet op SROI van de inschrijver binnen Nederland?

Antwoord: We maken bij deze opdracht gebruik van de mogelijkheid om "quasi in te besteden". Dit betekent dat het personeel van [X.] beschouwd wordt als "eigen personeel" van de aanbestedende dienst. Omdat alle betrokken gemeenten directe zeggenschap en verantwoordelijk zijn voor [X.], biedt dit voldoende basis om deze mogelijkheid te gebruiken.

Mocht [X.] niet over voldoende geschikte kandidaten beschikken kan in overleg gebruik gemaakt worden van SW-geïndiceerde medewerkers van andere instellingen of andere medewerkers die tot de SROI doelgroep behoren.'

1.6.3. 'Vraag 14: Voor perceel 2 is de eis op SR minimaal 15.000 euro per jaar, maar wij kunnen geen minimum vinden voor perceel 1 (inzet van [X.]). Zit hier ook geen minimum aan en dienen wij gewoon het plan van aanpak aan te houden?

Antwoord: Zie bijlage 9. 20 fte geldt voor perceel 1.'

1.6.4. 'Vraag 30: Hier geeft u aan dat de groep medewerkers van [X.] uit 20 FTE bestaat. Betekent dit dat wij deze 20 FTE moeten gaan inzetten of dat wij hier uit kunnen putten?

Antwoord: U dient deze 20 fte dagelijks in te zetten. Deze medewerkers hebben een gemiddelde productiviteit van 50% waardoor u te maken krijgt met ongeveer 40 personen.'

- 1.6.5. 'Vraag 50: "Aanbestedende dienst schrijft voor dit perceel voor om personeel van [X.] in te zetten. In bijlage 9 zijn de detachingsvoorwaarden, - tarieven en aanvullende eisen van [X.] opgenomen." Conform artikel 2.82 mag Aanbestedende dienst een opdracht voorbehouden aan een Sociale Werkplaats. In dit geval is hier echter geen sprake van, u wilt immers dat een "niet SW-bedrijf" verplicht met SW-ers van [X.] gaat werken. Waarop baseert u dat u dit op deze manier mag uitvragen/verplichten bij een aanbestedingsprocedure? Graag uw onderbouwde motivatie.

Antwoord: zie vraag 13.'

- 1.6.6. 'Vraag 51: In hoeverre zijn de SW-ers van [X.] ervaren met het bezorgen van post?

Antwoord: Zeer ervaren. Vanaf 2011 bezorgen zij de post binnen de gemeente [Beklaagde].'

- 1.6.7. 'Vraag 52: Wat is exact de toegevoegde waarde van inschrijver wanneer wij de verplichting hebben om met personeel van [X.] te werken (bezorger / chauffeur / voorman)?

Antwoord: We verwachten van inschrijver dat deze de gevraagde taak en de verantwoordelijkheid voor de uitvoering op zich neemt. Het personeel van [X.] kan hier een prima ondersteunende bijdrage aan leveren.'

- 1.6.8. 'Vraag 53: In hoeverre kunt u waarborgen/garanderen dat tarieven voor detachering voor alle inschrijvers gelijk zijn? (Partijen die op dit moment al SW-ers van [X.] inzetten kunnen immers een contract hebben met andere tarieven)

Antwoord: In bijlage 9 zijn de tarieven genoemd. Voordeel hierin is voor alle partijen gelijk.'

- 1.7. In de 2^e Nota van Inlichtingen zijn – voor zover relevant – de volgende vragen met bijbehorende antwoorden opgenomen.

- 1.7.1. 'Vraag 3: Wij willen u nogmaals wijzen op het sociaal inkopen van 2011 waarbij inzet in uitsluitend eigen gemeente niet wordt toegestaan. Indien er functies vrijkomen kunnen wij deze natuurlijk ten alle tijden via [X.] inzetten. Kunt u de eis nogmaals overwegen zoals eerder gevraagd in de 1e NVI (vraag 13)?

Antwoord: De genoemde inzet is niet beperkt tot uitsluitend de eigen gemeente. In eerste instantie zal [X.] SW-geïndiceerde medewerkers aandragen, maar de inzet is daarmee niet beperkt tot SW-geïndiceerden uit de gemeente [beklaagde]. Ook SW-geïndiceerden uit andere gemeenten en anderen uit de SROI doelgroep kunnen hiervoor in aanmerking komen.'

- 1.7.2. 'Vraag 4: Gemeente eist dat leverancier 20 personen van een sociale werkvoorziening inzet. Wij achten dit disproportioneel. We wijzen u in dit verband op paragraaf 3.5.6 van de Gids Proportionaliteit.

"De criteria met betrekking tot duurzaamheid waaronder sociale voorwaarden dienen enerzijds in redelijke verhouding te staan tot de aard en omvang van de opdracht, maar dienen anderzijds te worden afgestemd op hetgeen de relevante markt kan bieden. Opnemen van technische specificaties en eisen waaraan

slechts een zeer beperkt deel van de markt voldoet en daardoor daadwerkelijke mededinging niet langer gewaarborgd is, is niet alleen disproportioneel, maar ook onverstandig." De eis die u stelt beperkt juist de mededinging. We verzoeken u de eis naar proporties terug te brengen. Het is marktconform een eis SR te stellen van 5% .

Mocht u de eis niet willen aanpassen, dan behouden we ons het recht voor andere stappen te ondernemen.

Antwoord: De aanbestedende dienst acht dit niet disproportioneel en is om die reden dan ook niet bereid om de eis aan te passen. Het is de aanbestedende dienst bekend dat 5% social return een veel voorkomende eis is. Dit percentage geldt echter als ondergrens. Het is daarmee niet gezegd dat een hoger percentage daarmee disproportioneel is. Gelet op de specifieke situatie in het geval van de aanbestedende dienst, in de combinatie met quasi-inbesteding (zie antwoord op vraag 13 in NvI nr.1) achten wij deze eis proportioneel. Vanwege de quasi-inbestedingsrelatie moet het "[X.]-personeel" immers worden beschouwd als het "eigen" personeel van de gemeenten. De aanbestedende dienst is daarbij niet gebonden aan bepaalde percentages. Ons inziens kan worden bepaald welke werkzaamheden die thans door [X.] worden gedaan (via detachering) en in de aanbesteding van de opdracht tot postbezorging vervolgens worden opgenomen dat de opdrachtnemer minimaal deze werkzaamheden (ook) door [X.] moet laten doen (via detachering). Bovendien is de eis niet beperkend, noch discriminerend en wij stellen ons op het standpunt dat alle potentiële aanbieders in redelijkheid aan deze eis zouden kunnen voldoen, gelet op de huidige marktsituatie.'

- 1.7.3. 'Vraag 10: Het antwoord op vraag 13 NvI is niet conform het aanbestedingsrecht. Jullie geven aan dat gebruik wordt gemaakt van 'quasi- inbesteding'. Bij inbesteding of 'quasi-inhouse' is sprake van een rechtstreekse gunning aan een "eigen onderdeel" van de gemeente. Nu jullie voornemens zijn om ook perceel 1 te gunnen aan een marktpartij, kan geen rechtmatig beroep worden gedaan op de uitzondering van inbesteding.

Daarnaast, voor zover [Beklaagde] eisen en/of criteria wil stellen voor de inzet van arbeidsgehandicapten geldt dat [Beklaagde] wel de aanbestedingsbeginselen in acht moet nemen. Met de huidige eis – verplichte inzet van 20 FTE [X.]-personeel) wordt het verbod op non-discriminatie geschonden; er wordt immers gevraagd naar lokale arbeidsgehandicapten. Daarnaast is de verplichte inzet van 20 FTE op perceel 1 niet proportioneel.

Zou [Beklaagde] derhalve deze eis (Opdrachtsomschrijving perceel 1, pagina 16 aanbestedingsleidraad) zodanig willen aanpassen dat het aanbestedingsrecht, inclusief de beginselen van het aanbestedingsrecht, niet meer wordt geschonden?

Antwoord: Zie antwoord vraag 4.'

- 1.8. Beklaagde heeft op 17 juli 2015 desgevraagd aan de Commissie laten weten dat de voor de uitvoering van perceel 1 in te zetten medewerkers van [X.] op dit moment nog door [X.] worden gedetacheerd bij [Y.], maar dat die medewerkers gedurende de looptijd van de aanbestede overeenkomst niet meer bij [Y.] maar bij de winnaar van de onderhavige aanbestedingsprocedure zullen worden gedetacheerd. [X.] zal ten behoeve van deze detachering een detacheringsovereenkomst met die winnende inschrijver aangaan.

2. Beschrijving klacht

2.1. Klachtonderdeel 1

Beklaagde eist dat er 20 medewerkers met een afstand tot de arbeidsmarkt worden ingezet. Gezien de hoogte van de opdracht achten wij dit disproportioneel.

2.2. Klachtonderdeel 2

Beklaagde wenst dat de gemeentelijke organisatie [X.] ingezet wordt. Klager is van mening dat een beperking tot de arbeidsmarkt binnen de eigen gemeentegrenzen van beklagde gezien wordt als een beperking van de gelijke behandeling van (alle) inschrijvende partijen.

3. Onderbouwing klacht

3.1. Klachtonderdeel 1

De aangegeven opdrachtwaarde van 1,6 mln euro betreft de gehele duur van de opdracht. Per jaar is dit 400.000 euro. 5% Social Return is 20.000 euro. Dit bevestigt dat de inzet van 20 medewerkers disproportioneel is.

3.2. Klachtonderdeel 2

Een beperking tot de arbeidsmarkt binnen de eigen gemeentegrenzen is in strijd met het gelijkheidsbeginsel omdat inschrijvers die Social Return binnen andere gemeenten kunnen aanbieden gediscrimineerd worden.

4. Reactie beklagde

4.1. Klachtonderdeel 1

4.1.1. De tewerkstelling, aansturing en begeleiding van het personeel van [X.] is een integraal onderdeel van de aanbestede opdracht. Die opdracht is dus niet een simpele opdracht tot uitvoering van bepaalde postbezorging, met een aanvullende social-returneis betreffende inzet van [X.]-personeel. Het is een "hybride" opdracht die enerzijds ziet op die postbezorging en anderzijds ziet op de inzet van [X.]-personeel.

4.1.2. Vanwege de (aldus omschreven) omvang van de aanbestede opdracht en haar "hybride" aard, is de verplichte inzet van [X.]-personeel niet disproportioneel, nu er geen scheve verhouding is tussen de eis en de opdracht: deze "eis" maakt immers integraal deel uit van die opdracht. Met andere woorden: de "eis" is (gedeeltelijk) de opdracht. De eis om [X.]-personeel te begeleiden en aan te sturen is juist de kern c.q. onderdeel van de aanbestede opdracht, en derhalve geen disproportionele eis.

4.1.3. De "hybride" opdracht is bovendien niet in strijd met het non-discriminatiebeginsel omdat tussen [beklaagde] en [X.] een quasi-inbestedingsrelatie bestaat. [X.] voldoet aan de criteria voor toelaatbaarheid van investering omdat het een gemeenschappelijke regeling is waarbij het bestuur uitsluitend bestaat uit wethouders van de deelnemende gemeenten, [X.] meer dan 80% van haar activiteiten verricht ten behoeve van de deelnemende gemeenten en er geen private participatie is.

- 4.1.4. Beklaagde heeft er in dit geval voor gekozen een onderscheid te maken tussen ten eerste het management van de postbezorging en de coördinatie van het uitvoerende personeel en ten tweede de terbeschikkingstelling van het uitvoerende personeel zelf. Die splitsing is gerechtvaardigd. Beklaagde had ervoor kunnen kiezen om deze twee opdrachten nevensgeschikt en onafhankelijk van elkaar te gunnen. In dat geval had beklagde de tweede opdracht bij wijze van quasi-inbesteding rechtstreeks aan [X.] kunnen gunnen, en had zij de eerste opdracht (Europees) kunnen aanbesteden. [X.] zou dan "nevenopdrachtnemer" worden.
- 4.1.5. In het onderhavige geval heeft beklagde echter een andere keuze gemaakt. Zij heeft ervoor gekozen om de contractuele verantwoordelijkheid voor de gehele postbezorging bij de vervuller van de eerste (coördinerende) opdracht neer te leggen. Daarom verplicht zij die toekomstige opdrachtnemer om [X.] als detacheerder van het uitvoerend personeel als de facto onderopdrachtnemer te nemen. Beklaagde wil bovendien de directe feitelijke toezichthouder op de werkzaamheden van het uitvoerend personeel ook het directe risico van een goede of slechte uitvoering laten dragen.
- 4.1.6. Beklaagde verwijst tevens naar het arrest Hof Arnhem-Leeuwarden, 13 januari 2015, ECLI:NL:GHARL:2015:122, r.o. 3.13 en naar Advies 117 van de Commissie, nr. 6.1.6.
- 4.1.7. Gezien het bovenstaande heeft de onderhavige aanbesteding dus voor een deel het karakter van een op mededinging gerichte aanbestedingsprocedure en voor een ander deel het karakter van een (de facto) quasi-inbesteding. Het verplichte gebruik van [X.]-personeel bij de uitvoering van de aanbestede opdracht, is ook om deze reden geen aanvullende social-returneis, maar een gerechtvaardigde wijze van quasi-inbesteding.

4.2. Klachtonderdeel 2

- 4.2.1. Klager stelt dat een schending van het non-discriminatiebeginsel aan de orde is vanwege een gestelde "beperking tot de arbeidsmarkt binnen de eigen gemeentegrenzen". Dit standpunt gaat uit van het onjuiste uitgangspunt dat sprake zou zijn van een reguliere social returneis waarbij mensen met een beperking tot de arbeidsmarkt worden ingezet die niet in dienst van de aanbestedende dienst zijn. In dit geval kan vanwege de quasi-inbestedingsrelatie het in te zetten [X.]-personeel in aanbestedingsrechtelijke zin als het eigen personeel van de aanbestedende dienst worden beschouwd. Het staat een aanbestedende dienst vrij om een opdracht dan wel delen daarvan voor te behouden aan haar eigen diensten/personeel.
- 4.2.2. Ten overvloede merkt beklagde op dat de opdracht wel een sociaal karakter heeft. De "social return" vloeit dus al voort uit de uitvoering van de opdracht zelf. Daarom wordt in de aanbestedingsstukken wel gesproken van "social return". Van een echte social-returneis is zoals gezegd geen sprake.
- 4.2.3. Dat van een reguliere social-returneis geen sprake is bij perceel 1 blijkt ook al uit het feit dat op het (sub)subgunningscriterium "social return" wél punten kunnen worden behaald ten aanzien van perceel 2, maar niet voor perceel 1. Met andere woorden, het criterium weegt voor perceel 1 niet mee en bestaat dus ten aanzien van perceel 1 niet.

5. Beoordeling

- 5.1. De Commissie stelt voorop dat beklaagde een Europese openbare aanbestedingsprocedure heeft gehouden. Op deze procedure zijn onder andere de volgende bepalingen van toepassing: Delen 1 en 2 Aw 2012; Gids Proportionaliteit.
- 5.2. De Commissie stelt vast dat beide klachtonderdelen zich in de kern richten tegen de volgende door beklaagde in par. 3.1 ('Beschrijving van de opdracht') van de Offerteaanvraag gestelde voorwaarde:

'Social Return
Aanbestedende dienst schrijft voor dit perceel voor om personeel van [X.] in te zetten. In Bijlage 9 zijn de detacheringsvoorwaarden, -tarieven en aanvullende eisen van [X.] opgenomen.'
- 5.3. De Commissie is – anders dan klager – van oordeel dat deze voorwaarde niet kwalificeert als een reguliere SROI-voorwaarde ten aanzien waarvan de vraag moet worden gesteld of die al niet in strijd is met het proportionaliteitsbeginsel (vergelijk de Adviezen 98 en 166 van de Commissie), maar als een voorwaarde die de inschrijvers verplicht om voor de uitvoering van een substantieel deel van de onderhavige opdracht een door beklaagde voorgeschreven onderaannemer – te weten [X.] – in te schakelen. De te beantwoorden vraag is vervolgens of een dergelijke voorwaarde aanbestedingsrechtelijk is toegestaan.
- 5.4. Bij de beantwoording van deze vraag neemt de Commissie het volgende tot uitgangspunt. Het gereguleerde aanbestedingsrecht verbiedt naar het oordeel van de Commissie in zijn algemeenheid niet dat een aanbestedende dienst de keuzevrijheid beperkt van een inschrijver met betrekking tot de onderaannemers, leveranciers of dienstverleners (hierna: onderaannemers) die deze ten behoeve van de uitvoering van de opdracht wil inschakelen (vergelijk S. Arrowsmith, *The Law of Public and Utilities Procurement*, Volume I, 3rd Edition 2014, nr. 6-265, p. 576; anders: E.H. Pijnacker Hordijk e.a., *Aanbestedingsrecht. Handboek van het Europese en het Nederlandse Aanbestedingsrecht*, Den Haag: Sdu 2009, p. 357). Het voorgaande laat echter onverlet dat een dergelijke beperking niet mag resulteren in een inbreuk op het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie en het gereguleerde aanbestedingsrecht (zie Arrowsmith 2014, nr. 6-265, p. 576). Daarvan zal bijvoorbeeld sprake zijn wanneer in de aanbestedingsstukken is bepaald dat een inschrijver alleen nationale onderaannemers mag inschakelen voor de uitvoering van de opdracht (zie HvJ EG 22 juni 1993, zaak C-243/89 (Commissie/Denemarken), rov. 45; Arrowsmith 2014, nr. 6-265, p. 576).
- 5.5. Van een inbreuk zoals hiervoor bedoeld zal eveneens sprake zijn wanneer in de aanbestedingsstukken is bepaald dat de winnende inschrijver een gedeelte van de opdracht moet laten uitvoeren door een door de aanbestedende dienst voorgeschreven onderaannemer, zonder dat de aanbestedende dienst bij de keuze van die onderaannemer de van toepassing zijnde aanbestedingsregels in acht heeft genomen (aldus Arrowsmith 2014, nr. 6-266, p. 576, met verwijzing naar de Conclusie van Advocaat-Generaal Léger voor HvJ EG 12 juli 2001, zaak C-399/98 (La Scala)). Naar het oordeel van de Commissie moet hier in het bijzonder worden gedacht aan het geval dat het voorschrijven van een onderaannemer de facto de strekking heeft om een opdracht – in strijd met een op grond van de Europese aanbestedingsrichtlijnen en de Aw 2012 bestaande aanbestedingsplicht – zonder voorafgaande oproep tot mededinging onderhands aan die onderaannemer te gunnen.
- 5.6. Op basis van de door partijen overgelegde informatie gaat de Commissie er voorshands van uit dat het gedeelte van de onderhavige opdracht dat betrekking

heeft op het ter beschikking stellen van uitvoerend personeel, gelet op de aard en de financiële omvang daarvan, op zichzelf als een Europees aanbestedingsplichtige opdracht in de zin van Richtlijn 2004/18/EG en Deel 2 van de Aw 2012 moet worden beschouwd. Dat betekent naar het oordeel van de Commissie dat beklagde dat gedeelte van de opdracht in beginsel noch direct noch indirect – namelijk: door de winnaar van de onderhavige aanbestedingsprocedure te verplichten [X.] als onderaannemer voor de uitvoering van die opdracht in te schakelen – zonder voorafgaande oproep tot mededinging aan [X.] mag gunnen. Dat is alleen anders wanneer beklagde zich kan beroepen op een in de geldende regulering voorziene uitzondering op het zojuist genoemde verbod.

- 5.7. Beklaagde heeft zich op het standpunt gesteld dat zij het gedeelte van de onderhavige opdracht dat betrekking heeft op het ter beschikking stellen van uitvoerend personeel rechtstreeks aan [X.] had kunnen opdragen op grond van quasi-inbesteding, aangezien is voldaan aan de zogenoemde Teckalcriteria (zie HvJ EU 18 november 1999, zaak C-107/98 (Teckal)). De Commissie neemt voorshands aan – nu daarover geen discussie tussen partijen lijkt te bestaan – dat dit standpunt van beklagde juist is. Dat zo zijnde, is de Commissie van oordeel dat het beklagde eveneens is toegestaan, gelet op hetgeen hiervoor is overwogen in 5.4, om in de aanbestedingsstukken te bepalen dat de winnende inschrijver verplicht is voor de uitvoering van het gedeelte van de opdracht dat betrekking heeft op het ter beschikking stellen van uitvoerend personeel met [X.] te contracteren.
- 5.8. Het voorgaande oordeel laat overigens onverlet dat beklagde verplicht is te bewerkstelligen dat de voorwaarden en tarieven, op basis waarvan de winnende inschrijver met [X.] dient te contracteren, in overeenstemming zijn met de voor de onderhavige aanbestedingsprocedure geldende beginselen en regels. Deze voorwaarden en tarieven zijn opgenomen in Bijlage 9 van de Offerteaanvraag. Nog afgezien van het feit dat deze voor alle inschrijvers gelijk zijn, is het de Commissie ook overigens niet gebleken dat die voorwaarden en tarieven niet transparant dan wel disproportioneel zouden zijn. Dat is ook niet het onderwerp van de klacht. Dat klager zich op het standpunt heeft gesteld dat beklagde in par. 3.1 ('Beschrijving van de opdracht') van de Offerteaanvraag een disproportionele reguliere SROI-voorwaarde zou hebben gesteld, doet aan het voorgaande niet af nu de Commissie dat standpunt immers niet volgt (zie 5.3 hiervoor).

6. Advies

De Commissie acht de klacht **ongegrond**.

7. Aanbeveling

De Commissie ziet geen kans tot het doen van een aanbeveling.

Den Haag, 20 juli 2015

w.g.:

Mr. J.G.J. Janssen
Voorzitter

Prof.mr. C.E.C. Jansen
Vicevoorzitter

Mr. drs. T.H. Chen
Commissielid